

آمن خادمی

وحید زردی، به‌تازگی آلبوم مسخ خود را در تریش رونمایی کرده است. او علاقه خاصی به کافکا دارد و این اثر را بر محور کتاب این نویسنده نوشته است. این هنرمند در آستانه ۴۰سالگی است و این روزها مشغول کار آلبوم کهن دژ، است که روی اشعار شفيعی‌کدکنی ساخته شده. نمایش‌های مسافر کوچولو به کارگردانی حسن باستانی، سفری برای آرش به کارگردانی دکتر کمال الدین شفیعی، مارمانه به کارگردانی مجتبی چراغعلی، نمایش آسو به کارگردانی هومن شباهنگ و آهنگ‌سازی برای فیلم مارس به کارگردانی حامد فراهانی و همچنین آهنگ‌سازی برای نمایش‌نامه‌های سجوری سر و مترسک پرتغالی، پرومته در زنجیر، دخمه شیرین و صدای یک دست به کارگردانی دکتر قطب‌الدین صادقی و… ازجمله آثار مهمی بوده که وی آهنگ‌سازی آنها را بر عهده داشته است.

این هنرمند آهنگ‌سازی برای انیمیشن‌های مساران آتا، سرباز و پرنده، به کارگردانی نوید فیروز و آهنگ‌سازی و تنظیم آلبوم لالایی را در کارنامه هنری خود دارد. وحید زردی پس از آن به تحصیل در رشته فلسفه روی آورد و هم‌زمان با آن به گذراندن دوره‌های تکمیلی علم کنترپوان و آهنگ‌سازی نزد بابک آل حیدر و پروفیسور مارتون اسرائیلیان پرداخت. وی قطعاتی را برای کنسرواتور تریش آهنگ‌سازی کرد که در افتتاحیه فستیوال فیلم Apsa جشنواره فیلم اقیانوسیه –آسیا به اجرا درآمد. وی آهنگ‌سازی برای مسابقات جام جهانی فوتبال ۲۰۱۴ را عهده‌دار شد و در همان سال آلبوم موسیقی منشور کوروش را آهنگ‌سازی و در ایران روانه بازار کرد. وی در سال ۲۰۱۵ آلبوم «تولدِ دیگر» را در استرالیا آهنگ‌سازی و منتشر کرد که در کنسرت‌های تور استرالیا و آمریکا با استقبال فراوانی روبه‌رو شد. از آخرین فعالیت‌های هنری او در سال ۲۰۱۶ می‌توان به آهنگ‌سازی برای تئاتر بازی زخمی و چاپ مقاله در ژورنال هیوستون آمریکا در باب کشف هویت ایرانی اشاره کرد که موفق به دریافت گواهی‌نامه ژورنال شد. با وید زردی به مناسبت رونمایی از آخرین آلبومش گفت‌وگویی کرده‌ایم:

آ شما به‌تازگی آلبوم مسخ را منتشر کردید در ژانر موسیقی مدرن و بدون کلام که در ایران ناشناخته است و از سویی دیگر این کار بدون کلام است، با توجه به مخاطب کلام‌محور پیش‌بینی می‌کنید این‌ کار در جامعه با چه بازخوردی روبه‌رو خواهد شد؟

به‌هر‌حال همه فعالان عرصه هنر به‌نوعی نگرانی‌هایی در ابعاد اقتصادی دارند و اینکه آیا آثارشان مورد پذیرش جامعه قرار می‌گیرد یا نه. بی‌شک همه هنرمندان میل دارند آثارشان مورد توجه و تشویق و حمایت جامعه قرار گیرد ولی هنرمندان پیشرو از مرز این نگرانی‌ها عبور می‌کنند و عناصر اقتصادی و سطوح اندیشه جامعه و نحوه برخورد با اثر هنری برایشان اکنون تأثیر بازدارنده و متوقف‌کننده نخواهد داشت. پیشرفت هنر راستین مدیون تمام هنرمندانی است که با فداکاری و ایثار تمام ناملایمات اجتماعی را تحمل و صبر را پیشه خود کردند. هنرمند پیش‌رو از همه این موارد در دناک عبور می‌کند و در تکاپوی تأثیر اثر خود است. او می‌داند برای کندن پوسته کهنه از وجود و روح انسان و همچنین به تن‌کردن لباس تازه، مسیر سخت، جان‌فرسا و پرچالشی را در پیش‌رو خواهد داشت و این‌چنین می‌شود که یک جامعه در زمان‌های زنده زندگی می‌کند نه در زمان‌های مرده. وقتی به تمام پیش‌روان تاریخ هنر مثل فرانسیس بیکن، ونسون ونگوگ، پل سزان، تبهوون، شوستا کویچ، شونبرگ، استراوینسکی، سالوادور دالی و کافکا و… فکر می‌کنم تنها چیزی که به ذهن می‌رسد واژه‌هایی مانند درد و رنج و صبر و استقامت است. سال‌ها طول کشید تا تأثیر آثار و ایده‌های خود را در جامعه دیدند و گاه حتی افرادی مثل ونگوگ در زمان حیات خود شاهد آن نبودند و سال‌ها بعد از مرگشان اکنون ما شاهد تأثیرگذاری آثار و افکار این افراد هستیم و تغییراتی که در جامعه ایجاد کردند. در این سطح اساسا هنرمند پیشرو دیگر دغدغه هنر ندارد. دغدغه او هویت و اصالت بشر است و دل‌مشغولی او بشری و وجودشناسی می‌شود، من نیز در تکاپوی تحول جامعه‌شناسی و روان‌شناسی در عصر امروز هستم و بازخورد یا اثر در زمان مشخص می‌شود نه واکنش‌های سریع به یک اثر. درباره آلبوم مسخ به‌یقین چالش‌هایی در ذهن مخاطب ایجاد کرده‌ام ولی حتی بازخورد آتی و شاید منفی به این اثر ملایک نباشد. بازتاب حقیقی یک اثر در زمان مشخص می‌شود نه براساس واکنش‌های سریع به یک اثر. نقاشی‌های ونگوگ صد سال بعد از او در آذهان جامعه ارزش و نمود حقیقی خود را پیدا کرد.

آ با توجه به اینکه آلبوم ابتدا در تریش رونمایی شده، چه بازخوردی را از این تریش و مقامات ایران در تریش رونمایی کرده، چه بازخوردی را از این تجربه دیدگاری کرد؟

به‌هر‌صورت یک آب قبال بزرگ برای من محسوب می‌شود و باعث افتخارم بود که دو اثر من یعنی «مسخ» و «منشور کوروش» در مهد موسیقی دنیا یعنی وین رونمایی شد و صدراعظم و رئیس‌جمهور تریش، سفیر و رایزن فرهنگی ایران در تریش و سفیر مجارستان و بسیاری از استادان کنسرواتوار در وین رونمایی حضور داشتند. خیلی برایم ارزشمند بود که صدراعظم و رئیس‌جمهور تریش به نشانه احترام به تاریخ ملت ایران اثر منشور کوروش را برای من امضا کردند و به‌نظم برای سابقه یک هنرمند کم‌نظیر بود و من این حس افتخار را همین‌جا به همه هم‌وطنانم به‌ویژه هنرمندان مهتّم تقدیم می‌کنم، از طرف دیگر بسیار خوشحال شدم که برای اولین‌بار کارشناس و مسئول معرفی آثار ایرانی در وین بودم و امیدوارم این‌ قدم جدی همچنان تکرار شود و بتوانم آثار موسیقی ایرانی را به همه اروپا و جهان معرفی کنم. بازخوردی که سران و مقامات دولتی و استادان کنسرواتورها و مردم وین با آثار داشتم واقعا برای من تکان‌دهنده بود. وقتی از مکاتب و تاریخ هنر موسیقی صحبت می‌کردم و راجع به زوایای آلبوم مسخ و محتوا و فرم این اثر توضیح می‌دادم، واقعا برایشان جذاب بود، فکر نمی‌کردم در میان ایرانیان در مسیر موسیقی مدرن حرکت جدی صورت گرفته باشد، درهر‌صورت برای من بسیار سفر پرباری بود و امیدوارم بعد از رونمایی آلبوم در ایران در رونمایی در کشور فرانسه شاهد اتفاقات تازه‌ای برای این اثر باشم و بتوانم افتخارات جدیدی برای مردم عزیز کشورم مهیا کنم.

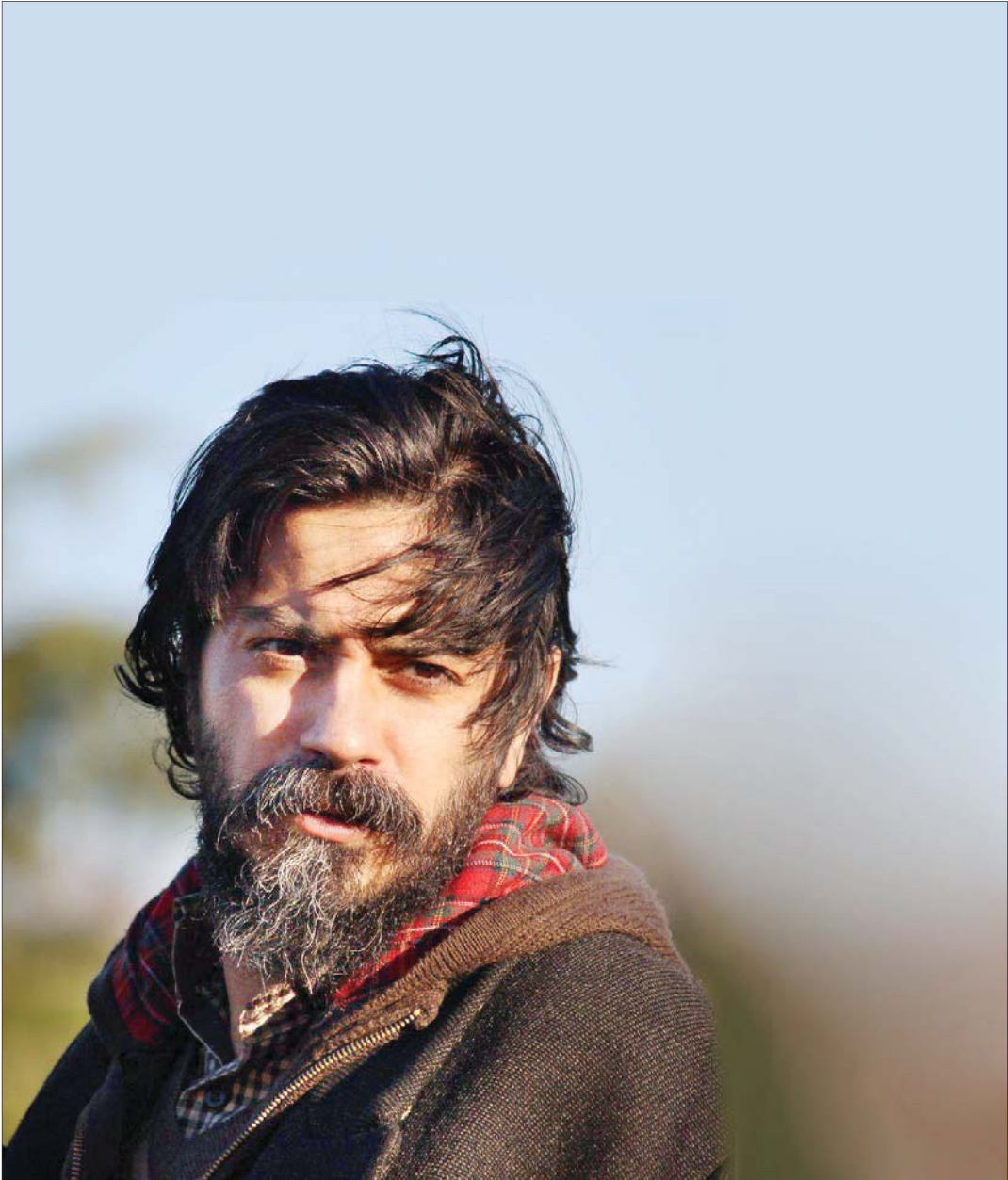
آ چرا موزیک ما مانند ادبیات هم‌ای مناسبات اجتماعی پیشرفت نکرده است؟

بدون تردید پاسخ به این ترازدی نیازمند تحقیق و تفحص بسیار عمیق در ابعاد گوناگونی مانند جامعه‌شناسی، روان‌شناسی، سیر تاریخی و باورهای اجتماعی و… است که لازمه‌های وجود توضیحی کاربلد و دغدغه‌مند است که هرکدام از زوایای خود به‌طور حرفه‌ای این جالش را بررسی کند و در نهایت اجتماع این تحقیقات است که ما را به پاسخ مناسب و راه‌گشا خواهند رساند، این را به این دلیل مطرح کردم که ابتدا بیان کنم اگر مطالبی در این‌باره می‌گویم، به این مفهوم نیست که نظر من نظری کامل و قطعی است، چراکه پاسخ من صرفا از زاویه تاریخ هنر و نهایتا فلسفه است؛ یعنی به‌عنوان یک هنرمند و نه به‌عنوان یک جامعه‌شناس و روان‌شناس یا…

من می‌دارم پاسخ سؤوال شما را اتفاقا در تشریح سؤوال خود شما جواب بدهم و سؤالی که شما مطرح کردید اتفاقا کلید این معضل است؛ یعنی واژه

گفت‌وگو با وحید زردی، آهنگ‌ساز

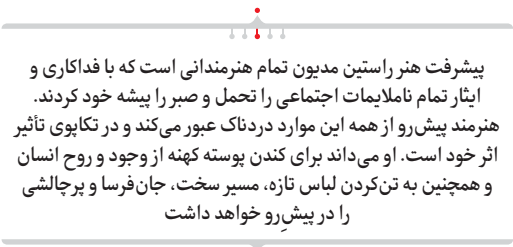
جهان با شیب تند به سمت گرداب مدرنیته می‌رود

ادبیات، حقیقت این است که ادبیات ریشه و منشأ طیف وسیعی از جنبش‌های هنری بوده است؛ مکتب‌های هنری از قبیل رمانتیسم، سمبولیسم، رئالیسم، کلاسیسیسم، ناتورالیسم، سوررئالیسم و اکسپرسیونیسم و… ریشه تحقق خود را مدیون ادبیات هستند، همچنین برخی انواع ادبی مانند تراژدی، کمدی، حماسه، درام، ملودرام و برخی ویژگی‌های سبکی مثل استعاره، طنز، تلمیح و تمثیل همه‌ومه از ادبیات وام گرفته‌اند؛ بنابراین یک اتفاق فوق‌العاده عالی است که ملت یک کشور به ادبیات گرایش جدی داشته باشند. پس اکنون این سؤوال مطرح است چرا در کشور ما که تاریخ گویای آن است که گرایش جدی به ادبیات داشته، موسیقی و طیف دیگر شاخه‌های هنر به نوعی سردرگمی و بن‌بست رسیده‌اند؟

پاسخ این سؤوال را در دو جنبه می‌توان بررسی کرد: تفکیک شعر به‌عنوان یکی از شاخه‌های ادبیات و – روحیه ملی– تاریخی مردم ایران‌زمین!

در مورد اول باید توضیح بدهم اتفاقی که در آذهان مردم سرزمین ما به‌صورت نادرست شکل گرفته، هویت شعر است، اکثر مردم ما شعر را به‌عنوان غایت و کلیت ادبیات شناخته‌اند، در‌صورتی‌که شعر صرفا یکی از گونه‌های تجلی ادبیات است و در واقع شعر از چشمه ادبیات منشعب می‌شود، پس مردم ما ملتی ادبیات‌مدار نیستند، بلکه شعر‌مدار هستند و این نکته در طول تاریخ ادبی ما کاملا مشهود است و به‌وضوح مشاهده می‌شود که طیف وسیع آثار ادبی ما در غالب شعر بیان شده‌اند.

پیشرفت هنر راستین مدیون تمام هنرمندانی است که با فداکاری و ایثار تمام ناملایمات اجتماعی را تحمل و صبر را پیشه خود کردند.

هنرمند پیش‌رو از همه این موارد در دناک عبور می‌کند و در تکاپوی تأثیر اثر خود است. او می‌داند برای کندن پوسته کهنه از وجود و روح انسان و همچنین به تن‌کردن لباس تازه، مسیر سخت، جان‌فرسا و پرچالشی را در پیش‌رو خواهد داشت

نقشه آهنگ

موسیقی فیلم‌های اخیر کارن همایونفر منتشر شد

موسیقی ما: کارن همایونفر، مجموعه‌ای از موسیقی فیلم‌های سال‌های اخیرش را در قالب آلبومی با نام «همه این روزها»، از سوی مؤسسه «پیانو هفت» منتشر کرد. همایونفر از جمله آهنگ‌سازانی است که در طول نزدیک به سه دهه فعالیت حرفه‌ای خود در عرصه آهنگ‌سازی فیلم، سریال و تئاتر، بیش از صد اثر خلق کرده و بارها آهنگ‌ساز مورد تحسین جشنواره‌ها بوده است. این هنرمند به‌مقوله انتشار آلبوم توجه ویژه‌ای دارد و تاکنون آلبوم‌هایی مانند «سرانجام ۱» و «سرانجام ۲» که مجموعا شامل ۴۸ قطعه موسیقی فیلم بودند، آلبوم گذشته، حال استمراری» که مروری بر بیش از ۲۰ سال حضور موسیقایی بر پیش از سینما و تلویزیون محسوب می‌شد و همچنین آلبوم موسیقی متن فیلم سینمایی «بادیگارد» را منتشر کرده است. البته او آلبوم «یک خیابان سهم یک افسانه نیست» را که شامل دکلمه‌های «اندیشه فولادوند» بود هم پیش از این منتشر کرده است. آلبوم «همه این روزها» که مجموعه‌ای از موسیقی متن ۱۱ فیلم، سه سریال و یک تئاتر است، چهارمین مجموعه موسیقی فیلم منتشرشده از کارن همایونفر است که شامل موسیقی فیلم‌های «خشم و هیاهو»، «خانوم»، «مردی برای تمام فصول»، «نقش نگار»، «شفیت شب» و «من» در آلبوم اول و موسیقی آثاری چون سریال «مدینه»، «چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت»، «نفس گرم»، سریال «تهایی لایلا»، «استراحت مطلق»، «ناخواسته»، «این سیب هم برای تو»، «نیمه‌شب اتفاق افتاد» و «باهر» در آلبوم دوم می‌شود.

کارن برای به‌سرانجام‌رساندن این آلبوم از چهره‌های برجسته موسیقی کشور بهره برده و گفته که بزرگ‌ترین نوازندگان و ارکسترهای دنیا را بر آنها ترجیح نخواهد داد. کارن همایونفر (آهنگ‌ساز و نوازنده پیانو)، احسان بیرقدار («دستیار آهنگ‌ساز»، علی جعفری‌پویان (ویلن و سلیست)، «هنگ‌ساز و نوازنده پیانو)، احسان همایون رحیمیان، نیما زاهدی، میثم مروستی، پدram فریوسفی، عماد نکویی، میلاد عالمی و امین غفاری (ویلن)، سهراب برهمندی، میثم مروستی (ویولا)، کریم قربانی، آتنا اشتیاقی، مهرداد عالمی (ویلنسل)، ایمان جعفری‌پویان (کلارینت)، ناصر رحیمی (فلوت، فلوت آلتو و باس)، آرین قیطاسی (آپوا)، شروین مهاجر (کمانچه)، بهزاد روافی (تار)، پاشا هنجی (نی)، علی پژوهشگر (عود)، فیروز ویسانلو و سهیل فقیه‌نصیری (گیتار نابولن و استیل)، مسعود همایونی و سهیل فقیه‌نصیری (گیتار الکتریک)، احسان بیرقدار، مهسا وحدت، مرجان وحدت و صبا ضامنی (آواها)، احسان بیرقدار (هنگ درام و لی‌اوت دیجیتال)، رضا فرهادی، جواد صفری، میلاد فرهودی و علی بورمقدم (صا‌بدرار)، گروه اجرایی آلبوم «همه این روزها» را تشکیل می‌دهند. کارن همایونفر در یادداشتی به مناسبت انتشار این آلبوم نوشته است: «همه این روزها به این می‌اندیشم که تمام کودکی و نوجوانی و میان‌سال‌ی‌ام را پشت ساز نشستم و نزدیک به سه دهه (بیش از یک ربع قرن) شبانه‌روز زندگی‌ام در استودیوهای ضبط موسیقی و استودیوهای مونتاژ و صدای فیلم‌ها گذشته است. با خود می‌اندیشم که شاید معامله منصفانه‌ای نبود بین آن چیز که دادم و آن چیز که گرفتم، اما حال در آستانه عبور از میان‌سالگی‌ام به دل‌بخوشی به اینکه سالیانی است که دل‌های شما از هر نسلی که باشید راه خود را پیدا کرد. نمی‌دانم بعضی‌ها گریسته‌اند، بعضی‌ها عاشق شده‌اند و بعضی‌ها لحظات خاطره‌برانگیزشان با این موسیقی گره خورده است. برخی‌ها شعرشان را نوشسته‌اند و بعضی‌ها نقاشی‌هایشان را کشیده‌اند و برای من چه نعمتی، چه احترامی، چه جایزه‌ای مهم‌تر و بالاتر از اینکه این مجموعه که در دست تو نازنین است، حاصل عمری است که گذشت و سخت گذشت و خیلی سخت گذشت، ولی شما قدرش را دانستید».

نشان می‌دهد که آهنگ‌سازان ایرانی در حال فرورفتن به گرداب مدرنیته است. در میان اصالت و هویت گمشده بشر و گسست روابط انسانی آنچنان‌که کی‌پرگکور بیان کرد، از سویی و همچنین قارقرگفتن در چرخه زمانی مرگ‌بار سقوط از سویی دیگر به سرعت این تباهی فزاینده دامن زده است. لازم بود که مکاشفه‌ای تازه در باب این تراژدی مرگ‌بار به جهان ارائه شود و این دقیقاً همان ایده‌ای است که کافکا به‌سادگی و با ظرافت تمام بسان یک پیشگویی جامعه‌شناسانه در قالب رمان مسخ در اکتبر ۱۹۱۵ خلق کرد، اما آنچه من در پی آن بودم لایه‌های پنهان و نافته این رمان بود که امکان ارائه آن مفاهیم با کلمات امکان‌پذیر نبوده و این ربطی به مهارت و توانایی کافکا ندارد، چراکه ابزار کافکا نهایتا کلمه بوده و اساسا نمی‌شده خیلی از حس‌ها و لایه‌های مفهومی کلمات بیان شود. از این جهت خیلی عناصر ناگفته چون زمان دایره‌ای‌شکل، سقوط و تباهی پیش‌رونده، deterioration، کمدی سیاه، گرداب و… با ابزار صوت که توانایی ارائه کامل یک مفهوم (فراتر از کلمه) را دربر دارد، در این آلبوم ارائه شده است. آلبوم مسخ یک برداشت نوین و مدرن از مسخ است که با ابزار صوت، شکاف، بین انسانی که باید باشد و انسانی که هست را نمایان کرده و نهایتا در بخش دوم اثر که با قطعه مکاشفه شروع می‌شود، مانیفست خود را ارائه می‌دهد. از طرف دیگر خیلی برای من مهم بود که بتوانم راهی برای معرفی آثار برجسته ادبی جهان به آذهان مردم کشورمان مهیا کنم و همچنین در نظر مردم دنیا هم جایگاه هنری – ادبی مردم کشورمان ارتقا یابد.

روی خط سأل

باصدور حکمی ازسوی علی مرادخانی «احمد صدری»، دبیر علمی دهمین جشنواره ملی موسیقی نواحی شد

«احمد صدری» با حکم معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به سمت دبیر علمی دهمین جشنواره ملی موسیقی نواحی ایران منصوب شد. در حکم صادرشده از سوی علی مرادخانی چنین آمده است: «نظر به دانش و تجربیات ارزنده حضرتعالی در حوزه موسیقی اقوام و نواحی ایران، به‌عنوان دبیر علمی دهمین جشنواره ملی موسیقی نواحی ایران منصوب می‌شوید. امید است با استعانت از خداوند متعال و هم‌اندیشی با صاحب‌نظران در ارائه نقطه‌نظرات سازنده و به‌هنگام، موجبات برپایی جشنواره‌ای درخرو و شایسته را فراهم آورید». احمد صدری، کارشناسی‌ارشد رشته پژوهش هنر با گرایش موسیقی است. او دارای نشان درجه‌یک هنری از شورای ارزشیابی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است. از سوابق اجرایی دبیر دهمین جشنواره موسیقی ملی نواحی ایران می‌توان به مسئول اجرایی و دبیر علمی بخش موسیقی همایش بین‌المللی حکمت و فلسفه هنر، مسئول بخش موسیقی و عضو هیئت علمی همایش‌های بین‌المللی «معنای زیبایی»، «کمال‌الدین بهزاد»، «سلطان محمد»، «طبیعت در هنر شرق» و همایش‌های تخصصی موسیقی «صفی‌الدین ارموی»، «عبدالقادر مراغه‌ای»، «قطب‌الدین شیرازی» و «قارابی»، قائم‌مقام دبیر چهارمین و پنجمین جشنواره موسیقی نواحی ایران، قائم‌مقام سیزدهمین و چهاردهمین جشنواره موسیقی ذکر و ذاکرن و عضو شورای ارزشیابی کمیته سازسازی هنرهای سنتی میراث فرهنگی کل کشور اشاره کرد.

۵ اسفندماه در تالار وحدت

گروه بانوان «ستاره قطبی» روی صحنه می‌رود

گروه بانوان «ستاره قطبی»، به سرپرستی بهار ایلچی که تاکنون کنسرت‌های متعددی را برای بانوان برگزار کرده است، در تاریخ پنجم اسفندماه در تالار وحدت روی صحنه خواهد رفت. این کنسرت به چند زبان و از سوی چند خواننده برگزار می‌شود و پوریا پیرزاده، تنظیم‌کننده قطعات این کنسرت است. بهار ایلچی، سپیده ایلچی، مهشید مولایی، یسکاه ابراهیم، مهران دبیرزاده، آرمینا فهیمی، سحر دزوارنی، پرنا کوه‌گوی، آوا منبری، شائیا شهرباری، سارا پارسایی، ثمیلا تحویلدار، نکین رشیدی، کیانا کرمانیان و مینا درس اعضای گروه ستاره قطبی را تشکیل می‌دهند. این کنسرت به همت مؤسسه آوای باران و تهیه‌کنندگی علی افشار و مریم فلاحی برگزار می‌شود و علاقه‌مندان می‌توانند برای تهیه بلیت به سایت ایران‌کنسرت مراجعه کنند.

نام تمام مادران» اسفندامسال اجرا می‌شود

حضور احتشامی، افکاری، کاکایی و مقدم در پروژه جدیدر حمانیان

نمایش «نام تمام مادران…» به نویسندگی و کارگردانی محمد رحمانیان با همکاری چهره‌هایی از عرصه موسیقی برگزار می‌شود. این نمایش در روزهای پایانی امسال و در ۲۰ شب در حالی روی صحنه می‌رود که سامان احتشامی که پیش از این در نمایش‌های «ترانه‌های قدیمی» و «سینماهای من» با رحمانیان همکاری داشته، بار دیگر به گروه کاری او پیوسته و علیرضا افکاری، عبدالجبار کاکایی و افشین مقدم نیز در این پروژه با محمد رحمانیان همکاری می‌کنند. «نام تمام مادران…» درباره زانیانی است که در یک خانه نزدیک شهر سینمایی برای شروع یک پروژه سینمایی آماده می‌شوند. این نمایش از سوم اسفند به‌مدت ۲۰ شب در تماشاخانه کنش معاصر اجرا می‌شود و گروه هر شب در دو سانس ۱۸:۳۰ و ۲۰:۳۰ روی صحنه می‌روند. سیما تیرانداز، آشا مجرایی، بهنوش طباطبایی، هانا کامکار، سانیا سالاری، نوشین اعتماد، مینا طبائی، رویا بختیاری و سینا زازانی با همکاری مهتاب نصیریور و الهام دهقانی در این نمایش بازی می‌کنند.

با نوازندگی میلاد درخشانی، محسن شریفیان و ژوبین کلهر

«گیلگمش» منتشر شد

موسیقی ما: آلبوم «گیلگمش»، با آهنگ‌سازی و تنظیم «پيام رونق» منتشر شد. آهنگ‌ساز و تنظیم‌کننده این آلبوم که خود نوازنده ساز دی‌جی‌ریدو است، در این آلبوم از حضور میلاد درخشانی (تار)، محسن شریفیان (پیانو)، ژوبین کلهر (کمانچه) و احسان شفیعی (سازهای کوبه‌ای) بهره برده است. «کاروان کولی»، «خفته بیاد بار»، «شبهایی ما»، «عشق و رنج»، «نیلو»، «خنیا»، «من، رقص، آفتاب» و «قص در باده از جمله قطعات این اثر هستند. پیام رونق درباره این آلبوم نوشته است: «ساخت این آلبوم موسیقی برای آهنگ‌ساز با این تفکر آغاز گشت که در زمانه ما که در هر سوی جهان آتش جنگ زبانه می‌کشد و جنگ‌سالاران مدام بر طبل گوشخراش واقعیت تلخ «جنگ» می‌کوبند و مردمان را بدلیل به خاک و خون می‌کشند و بر آن نام‌هایی چون «جنگ صلیبی نوین» یا «جنگ شرق و غرب» می‌نهند، چه نیکو بود اگر لحظه‌ای به ذات زیباپرست و جادوانکی طلب انسان فارغ از اقلیم و نژاد و باورها پرداخته می‌شد و در جهت صلح جهانی گامی برداشته می‌شد، در این آلبوم آهنگ‌ساز سعی بر آن داشته که با زبان و الحان زیبای موسیقی، به دی‌سیاست، بلکه در موسیقی آشتی را بین ملودی‌های آسمانی موسیقی شرق و منطق شرق موسیقی غرب برقرار کرده، هرچند موجز و ساده و به امید صلحی فراگیر برای همه مردمان کره خاکی کشتگ ما!» آلبوم «گیلگمش» از سوی پخش موسیقی رها در بازار موسیقی عرضه شده است.

بازگشت عن‌دلیلی با «میهن»

آلبوم «میهن»، جدیدترین اثر محمدجلیل عن‌دلیلی، نوازنده و آهنگ‌ساز شناخته‌شده ایرانی، اسفندماه سال جاری به بازار می‌آید. در این آلبوم، سالار عقیلی در مقام خواننده، عن‌دلیلی را همراهی می‌کند. محمدجلیل عن‌دلیلی که علاقه‌مندان به موسیقی ایرانی نامش را با آثاری همچون «بنمای رخ»، «آتش در نیستان» و «غریستان» به خاطر سپرده‌اند، در کارنامه هنری‌اش سابقه همکاری با خوانندگان مطرحی همچون محمدرضا شجریان، شهرام ناظری، زنده‌یاد رضوی‌سروستانی، زنده‌یاد ایرج بسطامی و علیرضا افتخاری را دارد. این آهنگ‌ساز شناخته‌شده، حالا بعد از چند سال سکوت در فضای موسیقی کشور، دست به انتشار آلبوم «میهن» زده و خودش حضور سالار عقیلی به‌عنوان خواننده در این آلبوم را تجربه‌ای منحصربه‌فرد و شاخص ارزیابی کرده است. امیرحسین رضا (تک‌نواز تار)، زنده‌یاد پارسا احتشامی‌پور (تک‌نوا نی)، سانوا عن‌دلیلی (تک‌نواز عود) و سالار عن‌دلیلی (تک‌نواز تنبک) در این آلبوم، در همراهی با ارکستر مولانا (ارکستر محمدجلیل عن‌دلیلی) حضور داشته‌اند.